

Andrzej Wiśniewski

"Akty oskarżenia i rewizje
oskarżyciela publicznego. Zasady
sporządzania i wzory", H.
Furmankiewicz, S. Markowski,
Warszawa 1961 : [recenzja]

Palestra 5/12(48), 61

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*

H. Furmankiewicz, S. Markowski: Akty oskarżenia i rewizje oskarżyciela publicznego. Zasady sporządzania i wzory. Wyd. Prawn. Warszawa 1961, s. 164.

Książka wydana przez prokuratorów H. Furmankiewicza i S. Markowskiego zawiera wzory aktów oskarżenia i rewizji prokuratorских. Będzie ona niewątpliwie cenną pomocą dla prokuratorów w ich codziennej pracy. Poza wzorami autorzy zamieścili w książce obszernie wyjaśnienia dotyczące zasad sporządzania aktów oskarżenia i zasad sporządzania rewizji.

Na podkreślenie zasługuje oszczędna technika opracowania przykładów. Mianowicie autorzy zamieścili w pełnym brzmieniu jedynie dwa obszernie akty oskarżenia, a następnie dali przykłady zarzutów (konkluzji) aktów oskarżenia według stanów ustawowych przewidzianych w kodeksie karnym oraz w innych częściach stosowanych w praktyce ustawach karnych.

Wzory rewizji usystematyzowane zostały według zarzutów rewizyjnych (zarzut obrazy prawa materialnego, prawa procesowego, błędnej oceny okoliczności faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, niewspółmierności kary i inne). Oczywiście dla każdego zarzutu autorzy opracowali kilka typowych wzorów.

Przedstawienie w rozdziałach opisowych podstawowych zasad sporządzania aktów oskarżenia i rewizji ułatwi oskarżycielom publicznym sporządzanie także takich pism, których wzory, ze względu na rzadkie występowanie w praktyce, zostały w książce pominięte.

*

W. Morawiecki: *Organizacje międzynarodowe*. PWN. Warszawa 1961, s. 468.

Liczba organizacji międzynarodowych stale rośnie. W roku 1959 liczba ich wynosiła przeszło 1200. Zorientowanie się w tym gąszczu nie jest łatwe nawet dla specjalisty, a cóż dopiero dla przeciętnego prawnika. Toteż od czasu do czasu — ku zadowoleniu osób interesujących się stosunkami międzynarodowymi — ukazuje się przewodnik dotyczący organizacji międzynarodowych". Omawiana książka jest chyba trzecią tego typu w naszej powojennej literaturze po książce J. Sucheego i T. Łychowskiego z 1954 r. oraz książce J. Machowskiego z 1956 r.

Jest rzeczą zrozumiałą, że zamykające się w rozmiarach ok. 400 stron opracowanie nie tylko nie może omawiać wszystkich organizacji, ale nie jest nawet w stanie zamieścić charakterystyki większości z nich. Nie jest to zresztą potrzebne, gdyż większość organizacji międzynarodowych to tzw. organizacje pozarządowe, tj. organizacje, których członkami są organizacje krajowe lub osoby prywatne, a nie państwa. Struktura i działalność tych organizacji interesuje zazwyczaj jedynie wąski krąg osób, w jakiś sposób bliżej związanych z działalnością takich organizacji.

Autor omówił w książce jedynie ważniejsze organizacje międzyrządowe. Półowa pracy (część pierwsza) poświęcona jest charakterystyce Organizacji Narodów Zjednoczonych jako powszechnej organizacji o ogólnych, wszechstron-